

Til § 55. Efter § 50 i Loven af 29de December 1857 kan der af de Beløb, som indkomme i Bøder for ulovligt Fiskeri i Limfjorden, tilstaaes påsende Belønninger til Sognefogder saavel som til Assistenten og Korkarlene ved Kontrollen med Fiskeriet dersteds, naar de dertil findes at have gjort sig fortjente ved udvist Nidkærhed i Opfyldelsen af deres Forpligtelse til at fore Tilsyn med dette Fiskeri. Da denne Bestemmelse har vist sig gavnlig, har man fundet det rigtigst at bibeholde den. Man har derhos tænkt sig, at der i Fiskerivedtagterne burde træffes Bestemmelse om en lignende Anvendelse af de Bøder, der maatte falde for ulovligt Fiskeri paa de andre Fjorde.

Til § 57. Der skjønes ikke at være nogen Nødvendighed for at bibeholde de Bestemmelser i Forordningen af 15de December 1750 angaaende Fiskeriet i Limfjorden, som Kommissionens § 81 lader henstaa uhevede. Forordningens § 6, sidste Stykke, innskærper kun, hvad der er en Selvfølge, at de i samme omhandlede Koncessionshavere skulle vrette sig efter deres Koncessioners Indhold, og hvad angaar Forordningens § 1, da er denne Paragrafs sidste Stykke forlangt ude af Kraft, jfr. Lov 29de Decbr. 1857 § 9, medens Forholdet med Hensyn til de matriculerede Silbestader nu er saa befæstet, at Paragrafens første Stykke maa anses for overflødig.

Af de flere under dette Afsnit i Kommissionens Forslag indbefattede Paragrafer som ikke gjenfindes i Lovforslaget, ere §§ 70 og 71, der stemple visse i samme nærmere betegnede Handlinger som Tyverier, udeladte af Lovforslaget, fordi deslige Bestemmelser efter Ministeriets Formening ikke ere paa deres Plads i en Fiskerilov. Ministeriet skjøner nemlig ikke rettere end, at det bør finde sin Afgjørelse efter den til enhver Tid gjældende almindelige Straffelovgivning, om en Handling er at anse for Tyveri eller alene for ulovligt Fiskeri, og det er derfor ogsaa ved Affattelsen af Lovforslagets § 52 iagttaget, at Intet i saa Henseende foregribes ved Fiskeriloven. Ved § 73 bemærkes, at det her opstillede Forslag har forekommet Ministeriet at være altfor vidtgaaende, samt at man overhovedet ikke skjøner, at der er til-

stræffelig Anledning til med Hensyn til Strafbarheden af Delagtighed i og Forsøg paa ulovligt Fiskeri at gaa ud over, hvad almindelige strafferetlige Grundsætninger tilsiige. § 77 synes alene at tilsiige at spare den Fiskeribevittigede nogle Udgifter, idet han ikke mindre gennem et ved Fjorden nedlagt Forbud end ved Politimesterens Hjælp vil kunne opnaa at faa Forfattelsen af de paa begyndte Forberedelser til ulovligt Fiskeri eller Brugen af de ulovlig udsatte Fiskeredskaber standst; men efter Ministeriets Formening vil Hensynet til en saadan Udgiftsbesparelse ikke kunne afgive nogen fyldestgjørende Grund til at indføre ekstraordinære Retsmidler særlig for denne Art af Sager; der tilmed efter Kommissionens egne Udtalelser ingenlunde kunne betegnes som Smaaafager. Bestemmelsen i § 78 har forekommet Ministeriet at være altfor overdreven streng i Forhold til Beskaffenheden af de heromhandlede Forseelser, og man har derfor fundet overvejende Betænkelighed ved at optage den. Hvad endelig angaar § 80, hvis Forstrifter ere beregnede paa at skulle gjælde ogsaa for Fiskeri udenfor Søterritoriet, da ville de i samme omhandlede Uordener, forsaavidt de beqaas indenfor Søterritoriet og efter deres Beskaffenhed fortjene Straf, vistnok i Reglen kunne belægges med Straf i Henhold enten til Bestemmelserne i denne Lovs § 2 jfr. § 51 eller til andre Bestemmelser i vor Lovgivning, og om i nærværende Lov at fastsætte Straf for Handlinger, beqaede udenfor Søterritoriet, vil der allerede i Medfør af, hvad man tidligere har yttret om Lovens Omraade, ikke kunne være Spørgsmaal; saadanne Straffebestemmelser maatte formentlig ogsaa kræve traktatmæssige Overenskomster som deres Forudsætning. Med Hensyn til Paragrafens andet og tredie Stykke skal man indskrænke sig til den Bemærkning, at det ikke synes her at være Stedet til at gjøre Begyndelsen med Jurvinstitutionen, og at det iøvrigt ikke turde have nogen Vanfærlighed paa regelmæssig Maade at tilvejebringe de fornødne Oplysninger til Afgjørelse af, hvorvidt det paalagtede Faktum maatte indeholde noget Brud paa god Orden eller nogen Overtrædelse af vedtægtsmæssige Bestemmelser.